

tem quam noxia vnda geſtabat, ligni abſtulit ſacramentum. Quod quidē in figura factum puto. A quam enim amarā myrrha, legem eſſe arbitror veteris teſtamenti, quæ lex prius quàm cruce temperaretur Domini, erat immiſtis. Iubebat enim *oculum pro oculo, dentem pro dente dari, & velut auſteris nullum miſericordiæ refrigerium porrigebat. At vero vbi ligno Euangelicæ paſſionis eſt temperata, ſtatim amaritudinem ſuam ſuauiſſime commutans, dulcem ſe cunctis præſtitit ad potandum, ſicut ait Propheta: * Quam dulcia faucibus meis eloquia tua ſuper mel & fauam ori meo. Dulcia enim ſunt eloquia quæ iubent: * Si quis te percuſſerit in maxillam, præbe ei & alteram. Si quis tibi aufert tunicam, relinque illi & pallium. Hæc eſt ergo illa amaritudo quæ dulcedine cōmutata eſt, id eſt, auſteritas legis Euangelij gratia temperata eſt. Amara enim eſt legis littera ſine crucis myſterio, de qua ait Apoſtulus: * Littera occidit. At vbi paſſionis illi ſacramenta iunguntur, omnis eius ſpiritualiter amaritudo conditur. Et de ea dicit Apoſtulus: * Spiritus autem viuificat. Tom. 3. Sermone 23.

* Leuit. 24.
 Amaritudo legis veteris Euangelij gratia temperata eſt.
 * Pſal. 118.
 * Matth. 5.
 Amara eſt legis littera ſine crucis myſterio
 * 2. Cor. 3.
 * Ibidem.

CAPVT SEPTIMVM
 De Mandatorum Dei obſeruatione,
 & bonorum Operum ad ſalutem neceſſitate.

I. Magnum eſſe inter præcepta atq; conſilia Euangelica diſcrimen, quod illa ſint ad ſalutem obſeruari neceſſaria, hæc vero perfectioni peculiariter deſtinata.

Diuerſis virtutibus merces diuerſa propoſita eſt. Nec aliud reprehēditur, vt aliud prædicatur, ſed omnia prædicantur, vt quæ meliora merces præferantur. Honorabile itaque coniugium, ſed

Virginitas, qua nulli necessario precipitur, matrimonio præferenda est.

* 1. Cor. 7.

Virginitas non est præceptum sed consilium.

Discriminiter præcepta & consilia nonne legis.

* Matth. 19.

* Luca 17.

Paupertas voluntaria consilium est, & pro ea, quemadmodum etiam pro virginitate, reposita præmia iure exigere possunt.

* Matth. 19.

honorabilius integritas, nam & qui matrimonio iungit virginem suam, bene facit, & qui non iungit, melius facit. Quod igitur bonum est, non vitandum est, & quod est melius, eligendum est. Itaque non imponitur, sed præponitur. Et ideo bene Apostolus dixit: * De virginibus autem præceptum Domini non habeo, consilium autem do. Etenim præceptum in subditos fertur, consilium amicis datur. Vbi præceptum est, ibi lex est, vbi consilium, ibi gratia est. Præceptum ut ad naturam reuocet, consilium ut ad gratiam prouocet. Et ideo lex Iudæis lata est, gratia autem electioribus referuata est. Lex ut ad naturam finibus culpæ studio demeantes, ad naturam obseruantiam pœnæ terrore reuocaret. Gratia autem ut electos tum studio bonorum, tum propositis etiam præmijs prouocaret. Et ut intelligas distantiam præcepti atque consilij, illum recorderis, cui in Euangelio ante præscribitur: * ne homicidium faciat, ne adulterium admitat, ne falsum testimonium dicat. Præceptum enim ibi est, vbi est pœna peccati. At vero cum se præcepta legis memorasset implese, consilium ei datur ut vendat omnia, & sequatur Dominum. Hæc enim non præcepto imperantur, sed pro consilio deferuntur. Duplex namque forma mandati est, vna præceptiua, altera voluntaria. Vnde & Dominus in alia dicit: Non occides, vbi præcepit. In alia: * Si vis perfectus esse, vende omnia tua. Ergo hic liber est à præcepto, cuius defertur a rbitrio. Itaque qui præceptum impleuerint, possunt dicere: Serui inutiles sumus, quod debuimus facere fecimus. Hoc virgo non dicit. Non dicit ille, qui bona sua vendidit, sed quasi reposita expectat præmia, sicut sanctus Apostolus ait: * Ecce nos reliquimus omnia, & secuti sumus te. Quid ergo nobis erit? Non enim quasi inutilis seruus, quod debuit facere, fecisse se dixit, sed quasi utilis Domino, qui commissis sibi talia quæsitis multiplicauit vsuris, mercedem fidei atque virtutis, bene sibi conscius meritumque securus expectat. Et ideo ei cum ceteris

ceteris dicitur: * Vos qui ſecuti eſtis me, in regeneratione, cum ſederit Filius hominis in ſede maiestatis ſuæ, ſedebitis & ipſi ſuper duodecim ſedes, iudicantes duodecim tribus Iſrael. At vero illi, qui talenta ſeruauerit, & ſi præmia, minora tamen præmia pollicetur, dicens: Quia ſuper pauca fuiſti fidelis, ſuper multa te conſtituam. *Tom. 1. lib. de Viduis.*

II. *Iuſtitiam hominis Chriſtiani in bonorum operum, qua ex fide ſunt, exercitatione conſiſtere.*

Vides quia ſurgunt impij, & non ſurgunt in iudicio iuſtorum: quia peccatores etſi non reſurgunt in conſilio iuſtorum, reſurgunt tamen in iudicio. Vnde videntur qui bene crediderunt, & fidem ſuam etiam operibus exſecuti ſunt, ipſi non iudicari, ſed ſurgere in conſilio iuſtorum. *Tom. 4. in enarratione 1. pſalmi Dauidici. Confirmari hoc Catholicum dogma de iuſtitia Chriſtiani hominis pot eſt multis Ambroſii ſententijs, quas inuenies lib. 2. huius Confeſſionis Cap. 4. de Fide & Operibus, Artic. 5.*

CAPVT OCTAVVM

De fructu ſeu effectu Iuſtificationis, de que bonorum operum meritis.

I. *Dei gratiam eſſe principium rationemque meriti noſtri.*

Mire per Hieremiam idem Dominus manifeſtat, quòd Dei gratiam nemo præueniat merito ſuo, ſed propter dilectionem qua Deus diligit, etiam auerſos ad miſericordiam trahi. * Dilectione, inquit, æterna dilexi te, propterea traxi te ad miſerationem, quia ædificabo te, & ædificaberis virgo Iſrael. Cui ſententiæ Ioannes quoque Apoſtolus congruit dicens. * Non quaſi nos dilex-

Nemo præuenire poteſt gratiã Dei ſuo merito, ſed ppter dilectionem, qua Deus nos diligit, etiam auerſi ad miſericordiam trahimur.

* Hier. 31.

* 1. Ioan. 4.